

Ярослав Кокуть

*Викладач кафедри фізичної та загальновійськової підготовки
Поліський національний університет*

УДОСКОНАЛЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ-АГРАРІЇВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Фізична підготовленість в певній мірі є показником фізичної активності здобувача, його інтегральним показником функціонування органів і систем організму. За допомогою фізичних вправ та тестів викладач має змогу визначити рівень функціонування певних систем організму, які безпосередньо можуть впливати на стан фізичної підготовленості майбутнього фахівця [2, с. 16]. Показники динаміки фізичної підготовленості здобувачів під час навчання в закладах вищої освіти показують у цілому низький рівень розвитку фізичних якостей та формування рухових вмінь і навичок, неадекватність засобів і методик, які застосовуються в навчальному процесі. Це свідчить про те, що система фізичного виховання в закладах вищої освіти потребує додаткової фізкультурно-оздоровчої та спортивної роботи в позанавчальний час.

Г. П. Грибан вказує, що фізичне виховання нині є одним із провідних предметів в системі освіти аграріїв, який направлений на забезпечення і реалізацію освітнього, виховного і оздоровчого потенціалу майбутнього фахівця. Однак, комплексне вирішення цих завдань пов'язане з подолання певних труднощів, які, перш за все, викликані відсутністю моделі методичної системи фізичного виховання здобувачів аграрних університетів та цілим комплексом помилок, які були допущені в організації і управлінні фізичним виховання здобувачів в Україні. При цьому автор акцентує увагу на тому, що однією із основних вимог, яка висувається сучасним аграрним сектором до системи загальної фізичної підготовки фахівця в сфері фізичного виховання є формування здатності самостійно і творчо вирішувати не тільки аграрні та соціально-економічні питання розвитку інфраструктури села, а й складні освітні, фізкультурно-оздоровчі та спортивно-масові завдання серед сільської молоді. Фахівець має усвідомлювати особистісну й громадську значущість власного прикладу в дотриманні здорового способу життя, формуванні спортивно-оздоровчого клімату у трудових колективах, ціннісного ставлення до засобів

фізичного виховання, бути прикладом і організатором всіх фізкультурно-оздоровчих і спортивно-масових заходів на селі та готовим нести відповідальність за їх результати [1, с. 54].

Наразі є підстави стверджувати, що рівень психофізичної підготовленості випускників аграрних закладів вищої освіти в Україні не відповідає сучасним вимогам підготовки до професійної діяльності. Таку тенденцію підтверджує аналіз стану здоров'я, фізичного розвитку та фізичної підготовленості здобувачів. Результати фізичної підготовленості свідчать, що малий відсоток здобувачів має високий і вище середнього рівень фізичної підготовленості, понад 43% здобувачів не здатні досягти навіть середнього рівня. Це свідчить про низьку ефективність системи фізичного виховання в закладах вищої освіти. Причиною низького рівня фізичної підготовленості здобувачів є: низький рівень фізичної підготовленості абітурієнтів, низька рухова активність здобувачів, відсутність мотивації до здорового способу життя, не сформовані навички до щоденних самостійних занять фізичними вправами.

Список використаних джерел:

1. Грибан Г. П. (2012) *Особливості організації системи фізичного виховання студентів-аграріїв. Проблеми сучасної педагогічної освіти. Педагогіка і психологія*. Т. 2, №37. С. 54–59. <https://eprints.zu.edu.ua/22211/>
2. Грибан Г. П., Тимошенко О. В., Ткаченко П. П. (2013). *Динаміка фізичної підготовленості студентів-аграріїв протягом навчання у вищому навчальному закладі. Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи*. Т. 15, № 11(38). С. 16–22. <https://eprints.zu.edu.ua/20373/>